

**Jacek Lech, Hanna
Młynarczyk, Anna Urban**

**Sąspów, pow. Olkusz. Stanowisko I i
III**

Informator Archeologiczny : badania 7, 38-39

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

drzewnym, polepą i fragmentami ceramiki. Na głębokości 1,60 m wystąpił płaszcz kamienny pokrywający całe dno jamy / średnica 2 m/. Płaszcz miał grubość 20 cm, a pod nim znajdowało się drugie palenisko, także otoczone kamieniami. Między kamieniami znajdowały się szkielety zwierzęce i fragmenty ceramiki. Ceramika z jamy charakterystyczna jest dla kultury amfor kulistych.

SANDOMIERZ

patrz

okres nowożytny

SARNOWO , pow. Włocławek
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadził dr Henryk Wiklak.
Finansowało Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi oraz WKZ w
Bydgoszczy. Kontynuowano prace z lat
ubiegłych. Cmentarzysko grobowców
kujawskich z II okresu neolitu polskiego,
kultury pucharów lejkowatych.

Wznowiono prace wykopaliskowe na grobowcu 9, położonym na wzniesieniu między grobowcami 7 i 8, częściowo zbadanym już w roku 1969. Na działkach C-D obejmujących czoło grobowca natrafiono na grób ludzki. Zmarły ułożony był na wznak w pozycji wyprostowanej, głową na zachód, z lekkim odchyleniem ku stronie północno-zachodniej. Szkielet o długości 157 cm, stosunkowo dobrze zachowany / kręgosłup skrzywiony/. Jama grobowca o wymiarach 280 x 175-150 cm znajdowała się w odległości 5 m od czoła grobowca. Nie zawierała obstawy kamiennej i nie była przykryta brukiem kamiennym. Nieco wyżej nad jamą znajdowała się gruba warstwa /20-30 cm/ błota torfowego naniesionego z doliny Zgłowiączki. Inwentarz grobowy stanowił szkielet ludzki, łyżka gliniana i dętka rogowa.

Grobowiec 9 odbudowano.

Przewiduje się badanie osady położonej obok grobowca 1- 2.

SĄS PÓW, pow. Olkusz
Stanowisko I i III

Zakład Epoki Kamienia
Instytutu Historii Kultury
Materialnej PAN w Warszawie
Zakład Archeologii Małopolski
IHKM PAN w Krakowie

Badania prowadził mgr Jacek Lech oraz
mgr Hanna Młynarczyk i mgr Anna Urban.

Finansował IHKM PAN, Piąty sezon
badań, Neolityczna kopalnia krzemie-
nia / kult. lendzielska/

Stanowisko I

Prace tegoroczne stanowiły uzupełnienie badań przeprowadzonych w latach poprzednich. Celem ich było określenie zasięgu kopalni w kierunku północno-zachodnim i zachodnim. Wykop o pow. 60m^2 założono w oparciu o dotychczasowe przypuszczenia poza obszarem kopalni w pobliżu granicy stanowiska. W wykopie odsłonięto wszystkie obiekty występujące na głębokości 50 cm poniżej powierzchni oraniny.

W rezultacie prac stwierdzono, iż badana strefa stanowi jeszcze integralną część stanowiska I. Na obszarze wykopu, płytko pod powierzchnią gruntu wystąpiły krzemieniska będące pozostałościami ulokowanych tu pracowni przetwórczych wydobywanego z szybów krzemienia. Strop ich występował w zasięgu orki, na głębokości 10-15 cm od powierzchni gruntu. Najbardziej zagrożone z nich zostało wyeksploatowane w części występującej w obrębie wykopu. Przebadano także w części drugiej krzemienisko do głębokości 40 cm od powierzchni gruntu. W dalszym ciągu na niszczenie narażony jest tylko jeden z odsłoniętych obiektów, największe z czterech krzemienisk. Ostatnie z odkrytych krzemienisk występuje poniżej warstwy oraniny i nie jest obecnie zagrożone.

W materiale krzemiennym z krzemienisk dominują odłupki i odpadki a ponadto wystąpiła znaczna ilość rdzeni, jak też pewna ilość wiórów. W trakcie odczyszczania wszystkich krzemienisk masowo występowały łuski. Stosunkowo nieduży był udział materiału naturalnego.

W ramach dalszych prac prowadzonych na stanowisku I założono 2 sondy o pow. 3m^2 każda.

W wyniku badań można uściślić położenie granicy kopalni w kierunku zachodnim i północno-zachodnim. Odkryto co najmniej pozostałości czterech pracowni krzemieniarskich oraz zlokalizowano jeden szyb / nr 10/. Stanowisko, ze względu na szybko postępujące niszczenie dobrze zachowanych obiektów kopalni należałoby objąć ochroną wybierając jej wydatek o pow. 1 ha.

Stanowisko III.

Stanowisko III / "Pasięka" / oddalone o około 200 m od granicy kopalni zostało odkryte w czerwcu 1970 roku. Z powierzchni pola zebrano wówczas liczny materiał krzemienny o charakterze pracownianym, w tym rdzenie wskazujące na jego związek z wczesną fazą kultury lendzielskiej.

W wykopie o pow. 104m^2 nie natrafiono na żadne obiekty kulturowe. Stwierdzono występowanie pojedynczych zabytków w oraninie. Niżej w warstwie 30-40 cm wystąpił jedynie rdzeń odłupkowy wykorzystany wtórnie jako tłuczek. W tej sytuacji w sąsiedztwie wykopu założono z wynikiem negatywnym 7 sond o pow. 1m^2 każda.

Badania wykazały całkowite zniszczenie stanowiska.